

Sygn. akt: II K 983/17

1 Ds. 1900.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Joanna Becińska

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Rybińska

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Iwony Osóbki

po rozpoznaniu dnia 19 października 2017 roku

sprawy:

A. K. s. K. i K. z domu W.,

ur. (...) w D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 lipca 2017 r., w T. przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. I badanie – 0,38 mg/l, II badanie – 0,35 mg/l, III badanie – 0,27 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym motorower m. (...) o nr rej., (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 03 lutego 2009 roku sygn., (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

- tj. o przestępstwo z art. 178 a § 4 kk

ORZEKA:

I. Uznaje oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. występku z art.178a§4 kk i za to na mocy art.178a§4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 42§ 3 kk orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

III. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 983/17

UZASADNIENIE

W dniu 20 lipca 2017r. A. K. jechał motorowerem marki (...) nr (...) ulicą (...). Wiózł pasażera bez kasku ochronnego. O godzinie 17:15 został z tego powodu zatrzymany do kontroli. Został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze badanie przeprowadzone o godzinie 17:23 wykazało, że znajdował się w stanie

nietrzeźwości- miał 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania przeprowadzone o godzinie 17:44 i 18:04 wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu w wysokości 0,35 i 0,27 mg/l mg/l.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 7v, 19, , protokół badania stanu trzeźwości k. 2, notatka urzędowa k. 1)

A. K. był uprzednio wielokrotnie karany. Ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 1 czerwca 2016r. w sprawie II K 439/16 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności. A. K. był także karany za czyn z art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 3 lutego 2009r. w sprawie o sygn. akt X K 1665/08 na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby i środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Postanowieniem Sądu z dnia 3 grudnia 2010r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. A. K. odbywał karę w okresie od 24.02.2011r. do 14.12.2011r. (k. 28)

(dowód: dane o karalności k. 20, odpis wyroku k. 27-28)

A. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu zatrzymania naprawiał motorower i chciał go wypróbować. Co do spożywania alkoholu wyjaśnił że pił dzień przed zatrzymaniem, a w dniu zatrzymania dodatkowo dwa piwa w godzinach rannych.

Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego nie budziła wątpliwości z uwagi na ich zgodność z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w przedmiotowym postępowaniu, a w szczególności protokołami badania trzeźwości i dokumentami w postaci odpisów wyroków i danych o karalności. Wskazać w tym miejscu należy na jedną rozbieżność a mianowicie oskarżony podczas badania stanu trzeźwości podał, że spożył około 3 piw o pojemności 0,5 litra. W toku przesłuchania podał, że wypił dwa piwa. Mając na uwadze wysokość stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, której wartość była malejąca można bezspornie stwierdzić, że alkohol był w fazie spalania, zatem jego spożycie nie nastąpiło bezpośrednio przed zatrzymaniem.

Dokumenty urzędowe sporządzone w toku postępowania w postaci protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu korzystały z domniemania autentyczności oraz zgodności z prawdą złożonych w nich oświadczeń woli. Domniemania te nie zostały wzruszone przez żadną ze stron podczas całego postępowania, także Sąd nie znalazł podstaw aby te domniemania obalić. Pozostałe dowody z dokumentów w tym informację z Krajowego Rejestru Karnego i odpisy wyroków Sąd uznał za w pełni wiarygodne, albowiem zostały sporządzone w sposób prawidłowy przez uprawnione osoby, a ich treść ani autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Zgromadzony w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy pozwala zatem na uznanie, iż stan faktyczny jaki i kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu nie budzą wątpliwości.

Sąd uznał oskarżonego A. K. za winnego tego, że w dniu 20 lipca 2017 r., w T. przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. I badanie – 0,38 mg/l, II badanie – 0,35 mg/l, III badanie – 0,27 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym motorower m. (...) o nr rej., (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 03 lutego 2009 roku sygn., X K 1665/08 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Zachowaniem swoim oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 4 kk.

Odpowiedzialności z tego przepisu polega ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, jeżeli sprawca był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem. Sprawca tego przestępstwa podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Nie ma wątpliwości co do tego, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości- miał w wydychanym powietrzu 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nie ma również wątpliwości co do tego, że oskarżony był wcześniej skazany za jazdę w stanie nietrzeźwości – wyrokiem w sprawie X K 1665/08 (karę odbywał w okresie od 24.02.2011r. do 24.12.2011r. (k. 28).

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar kary został uzgodniony między oskarżonym a prokuratorem w toku postępowania przygotowawczego.

Zdaniem Sądu kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonego jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu sprawcy a przede wszystkim spełnią swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że warunki oraz właściwości osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia i charakter popełnionego przestępstwa uzasadniały wymierzenie właśnie kary pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak również wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość.

Ustalając wysokość kary Sąd za okoliczność obciążającą uznał wcześniejszą karalność oskarżonego, znaczną szkodliwość społeczną czynu, jazdę w godzinach znacznego natężenia ruchu. Za okoliczność łagodzącą Sąd przyjął fakt, że A. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie miał bardzo wysokiego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu a także fakt, że alkohol był w fazie wydalania- stężenie mało .

W punkcie II wyroku, na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Orzeczenie tego zakazu w przypadku oskarżonego było obligatoryjne. Sąd nie uznał aby w sprawie zachodził wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który by uzasadniał odstąpienie od orzeczenia środka karnego w takim wymiarze. Oskarżony po raz kolejny rażąco zignorował zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Obligatoryjnie po myśli art. 43a§ 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz.223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych opłat i wydatków na rzecz Skarbu Państwa ze względu na sytuację majątkową oskarżonego (jest bezrobotny, uzyskuje dochód z prac dorywczych w wysokości 500 złotych) byłoby dla niego nadmiernym obciążeniem.